

109.

PIIS MANIBUS

Generosi atque Magnifici Domini,

DOMINI

GEORGII Schmieden

von Schmiedenbach /

Præ-Consulis Senioris & de Republ. Thorun.

optime meriti,

Anno 1629. di. 30. Martii nati,

*Anno 1697. die 11. Octobr. post 7. natat. inter pia sùpplicia
precesque adstantium denati,*

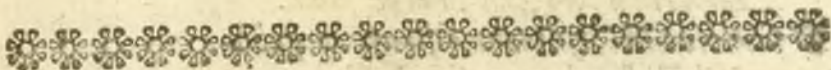
*ac die 17. ejusd. mens. arcto sepulchro
solemniter illati,*

Monumentum doloris

erigere voluit

GEORGIUS HENRICUS CZIMMERMANN Thorun

B. Dn. Præ-Consulis ex Sorore Nepos.

THORUNII

Imprimebat Johannes Balchazar Breslerus.

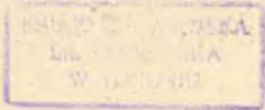

SI mihi tot voces, quot dantur gramina campi.
Suppeterent; sterilis mutaq; Musa foret.
Si mihi Pierios latices gustare liceret,
In vacuos ferrem mœsta theatra modos.
Si vel Virgilius mihi carmina scriberet ipse,
Non tamen exprimeret tristia fata bene.
Quot facies diræ, quot monstra tremenda per orbem
Incutiunt nostro multa pericla solo.
Tam ratio rerum confusa ac horrida nunc est,
Seu fora, seu thalamos, templeve sancta vides.
Infaustum terris, scelerata licentia, nomen
Imperium toto fixit in orbe suum.
Si sublime nihil, si nulla abstrusa crepabis,
Indocti stolidum te simul esse putant.
Ast hæc quid memoro? opus his quid tristia fanti?
Quæ vires nostras contumulare volunt.
Plurima dependent a justo Numine fata,
Quæ nos infaustos collaq; nostra premant;

Hæc

Hæc tamen exstirpet cœlestis gratia Patris,
Nec velit, ut nobis maxima damna creent.
Quando domus misera princeps collapsa columna est,
Collabi cupiunt cætera membra domus.
Ne tamen hoc nostræ contingat (deprecor) urbi,
Quam Deus auxilio præsidioq; tegat.
At quem nos fleamus, cui nos monumenta paramus,
E SCHMIDII claro sanguine natus erat.
Publica consiliis qui commoda iurvit honestis,
Quemq; sitis levium nulla subegit opum.
Nec vel opes deerant, vel honos, vel cætera dona,
Dona, quibus virtus inclyta sæpe viret.
Præ-Consul magnus, justus, pius atq; fidelis
E statione sua morte peremptus abit.
Flos ævi heu! cecidit, sed odor se fundit in auras,
Nunc quoq; virtutum non periturus odor.
Sunt hi privati publicis cum quæstibus actus,
Et resonat nostros mœsta querela Lares.
Sed quid opus nimio luctu nimisq; querelis?
Non revoco gemitu funera mœsta meo.
Hic vitæ in stadio scopus est, hæc meta laborum,
Quisquis ad hanc cursum dirigit, ille sapit.
Omnes ad metam miseri properamus ad unam,
Ac cunctos tandem nos manet una dies.
Et bene: jam puros mundi post nubila Cælos
Mens habitans Phœbi clarior igne micat;

Exspe-

Exspectatq; diem, sociæ quæ reddita carni.
 Continuet vitæ gaudia perpetua.
 Christum igitur gestet fidenti in pectore, quisquis
 Nobiliore sui vivere parte cupit.
 Præ-Consul noster non mortuus; vivit at ille
 In cælis, terris, pectoribusq; piis.
 Interea casus monumentum servet acerbi
 His lapis inscriptus, qui tegit ossa, notis:
 Hac SCHMIDII Magni corpus dormitat in urna,
 Pars melior celsi sede recepta poli est.
 Mortalis vixit, cadit, immortalis ut esset.
 Sanctam animam Christi deposuit gremio.
 Tu quoq; vive Deo vitæ melioris amore,
 Teq; para, & dictâ pace, Viator, abi.

